

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Haymo-//nis Episcopi Hal-//berstattensis, De Varietate//
librorum, siue de Amore cœlestis// patriæ libri. III. ...**

Haimo <Halberstadensis>

Coloniae, 1531

VD16 H 231

LIX Quod contrariae sint inter se cordis compunctio & delitiae, & quàm
magna in Daudid fuerit compunctio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29814

HAY. DE VARIET. LIB.

uerfa & penitus delet. Cōcupiscentiarū flāmas si in-
uenerit vt fluuius inundans extinguit & enecat. Cu-
rarū multitudines & perturbatiōes si videat, vt figel-
lo quodā exturbat & effugat, & procul esse à domi-
cilijs animę iubet, ac sicut puluis non potest stare an-
te faciem venti, ita nihil malarū cogitationum in ani-
ma residere potest, vbi cordis cōpunctio affuerit.

Quod duo sunt genera cōpunctionis.

Caput LVIII.

DVO namq; genera cōpunctiōis quib⁹ semer-
ipfos fideles in ara cordis immolant. Quia ni-
mirū dñi sitiens anima prius timore cōpungi-
tur, post amore. Pri⁹ em̄ se in lachrymis afficit, quia
dum malorū suorū recolit, pro his pati supplicia eter-
na pertimescit. At dum longa mœroris anxietate fu-
erit formido cōsumpta, quædā iam de p̄sumptione
veniæ securitas nascitur, & in amore cælestiū gaudi-
orū animus inflāmatur. Et qui prius flebat ne duce-
retur ad suppliciū postmodū flere amarissime inci-
pit, quia differit à regno. Contēplatur etem̄ mens qui
sint illi angelorū chori, quę societas beatorū spiritūū,
q̄ maiestas æternæ visionis dei, & amplius plangit
quia à bonis perennibus deest, quā flebat prius, cum
mala æterna metuebat. Vtrāq; aut̄ nostræ cōpuncti-
onis hostiam gratanter accipere dignatus est Chri-
stus, qui & pro pctō lugentibus atq; afflictis clemen-
ter errata dimittit, & pro ingressu vitæ cęlestis tota
mētis itentiōe feruētes æterna suę visiōis luce reficit.

Quod cōtrariæ sint inter se cordis com-

LIBER SECVNDVS.

punctio ⁊ delitiæ. ⁊ q̄ magna in Dauid fue-
rit compunctio.

Caput LIX.

Sicut impossibile est vt ignis inflāmetur in aqua
ita impossibile est cōpunctionē cordis vigere ī
delitijs. Cōtraria hæc em̄ sibi inuicē sunt & per-
emptoria. Illa em̄ mater est flet⁹, hæc mater est risus,
illa cōstringit, ista dissoluit. Illa animæ alas innectit,
& volare facit ad cglū, hæc plūbi pondus imponit &
demergit in infernū. Propheta namq; Dauid corde
cōpunctus, iudicij futuri intra semetipsum memo-
riā retexens, diemq; illū semper in oculis habens, nū
quā à tribulatiōe animi & cōpunctione cordis vaca-
bat: quæq; nos vix aliqñ & satis raro ad memoriā re-
uocamus, illius mens & cogitatio habebat semp in-
tra se, & dei iudicia totis mentibus intremebat. Nā
& idem beatus Dauid rex erat, sed tñ cunctis q̄ eum
circūstare & cōstringere videbant abruptis, ita erat
in ptāte positus, tanq̄ om̄ibus esset ipse subiectus, &
in purpura q̄ si in cilicio iacebat, cinere cōpersus, &
corde cōpunctus. Aula regalis erat ei tanq̄ eremi va-
stissima solitudo. Hęc aut̄ oīa agebat in eo cordis cō-
punctio. Vis scire quantus in eo timor sit diuini iu- Psal. 50.
dicij? audi qd dicit. Iniquitates si obseruab; domine
quis sustinebit? Nouerat em̄ & valde nouerat, quia
ī mult; criminibus obnoxij sumus deo. Et quia etiā
parua pctā, & ea de quib⁹ etiā nec suspicamur dedu-
cūtur ad iudiciū, & ideo magna in eo erat cordis cō-
punctio. Quatuor sunt qlitates affecti nonū, quibus
mens iusti tedio salubri cōpungitur, hoc est, memo-

g

HAY. DE VARIET. LIB.

ria p̄teritorū facinorū, recordatio futurarū p̄narū, cōsideratio peregrinatiōis suæ in huius vitæ longinquitate, desiderium supernæ patriæ, quatinus ad eā quantocius valeat peruenire.

De recordatione peccati. Cap. LX.

Bonū est homini semper añ oculos p̄pria adhibere delicta, secundū Psalmi sententiā. Peccatū meū contra me est semper. Sicut eīm non oportet reminisci p̄cti affectū, sic semper necesse est suū in deflendo memorare p̄ctm̄. Serui dei tanta recordatio debet esset peccati, vt ea quæ gessit semper lachrymās cōfiteat̄. Vñ & psalmista dicit: Cōuersus sum in grumna mea dum cōfigitur spina. P̄ctm̄ meū tibi cognitū feci, & dixi, pronūciabo aduersus me in iustitias meas dñō & tu remisisti iniquitatē p̄cti mei.

Psal. 37.

De Confessione peccati. Cap. LXI.

Salomon ait: Qui abscondit scelera sua non dirigeretur, qui aut̄ cōfessus fuerit & reliquerit ea misericordiā consequet̄. Hinc beatus Iob ait: Quapropter & ego non parcā ori meo. Ori eteīm suo parcat, qui cōfiteri malū quod fecit erubescit. In labore quippe os mittere est, hoc ad confessionē perpetratæ iniquitatis occupare. Sed iustus ori suo nō parcat, ga nimirū irā iudicis districte p̄ueniēs, verbis cōtra se p̄prie cōfessiōis s̄auit. Hinc Psalmista ait: Præueniamus faciē eius in cōfessione. Hinc scriptū est. Dic iniquitates tuas vt iustificeris. Ex eo vnusquisq; iustus esse incipit, ex quo sui accusator extiterit. Confessio eīm p̄nitentiā monstrat, P̄nitentia satisfactiōē

Psal. 94.